

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 iulie 2017 în cauza R 2089/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 iulie 2017 în cauza R 2089/2016-4, Eico/Maico, precum și a deciziei de opoziție nr. B 002528654 din 26 octombrie 2016 și modificarea lor astfel încât să se admită în totalitate calea de atac și opoziția;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii căii de atac.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 42 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia

(Cauza T-673/17)

(2017/C 382/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia) și Région wallonne (Jambes, Belgia) (reprezentant: J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii în privința fiecăreia dintre reclamante și, în consecință, anularea Deciziei Comisiei cu numărul: SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) – Fiscalitate aeroporturilor în Belgia [C(2017)5174 final];
- declararea admisibilității și a temeiniciei prezentei acțiuni;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei Europene prin care s-a considerat drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă faptul că activitățile economice ale porturilor belgiene, și în special ale celor valone, nu sunt supuse impozitului pe profit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă, în esență, un motiv unic. În opinia acestora, Comisia a înlăturat de la bun început articolul 93 TFUE care instituie norme speciale pentru sectorul transporturilor și, prin urmare, al porturilor, neținând astfel seama de voința legiuitorului european.

Aprecierea Comisiei nu ar fi justificată nici în fapt, nici în drept și ar fi contrară textului articolului 1 din code sur les revenus belges (Codul veniturilor belgiene, CIR) și prerogativelor autorităților publice de a defini activitățile non-economice de interes general.

Poziția Comisiei nu ar fi coerentă nici cu Propunerea de directivă din 16 martie 2011 (COM/2011/0121 final) privind o bază de impozitare comună consolidată privind impozitul pe profit (ACCIS) care prevede, chiar și pentru societățile comerciale, o scutire de impozit a subvențiilor legate direct de achiziția, construirea sau ameliorarea imobilizărilor.

În plus, punând Belgia în întârziere să își modifice legislația fiscală, Comisia ar încerca să depășească competențele fiscale ale statelor membre, impunând o armonizare fiscală care nu ar fi de competența sa în sensul articolului 113 TFUE. Aceasta ar omite de asemenea să țină seama de prerogativele statelor membre în materie de definire a activităților de servicii publice și a domeniului de aplicare al fiscalității directe, de obligația de a asigura buna funcționare a serviciilor de interes general („SIG”) necesare coeziunii sociale și economice, precum și de organizarea discreționară a organizării SIG. Legiuitorul european ar fi acordat astfel statelor membre competența de a scuti de impozit activitățile pe care acestea din urmă le definesc în mod suveran ca fiind de serviciu public.

În opinia reclamantelor, activitățile esențiale ale porturilor interioare valone sunt SIG, care nu sunt guvernate, conform legislației europene, de normelor de concurență.

În sfârșit, criteriile europene pentru definirea unui ajutor de stat nu ar fi îndeplinite în speță, în special în ceea ce privește criteriul selectivității.

**Acțiune introdusă la 26 septembrie 2017 – Le Port de Bruxelles și Région de Bruxelles-Capitale/
Comisia**

(Cauza T-674/17)

(2017/C 382/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Le Port de Bruxelles (Bruxelles, Belgia) și Région de Bruxelles-Capitale (Bruxelles) (reprezentant: J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității cererii introductive în privința fiecăruia dintre reclamanți și, în consecință, anularea Deciziei Comisiei SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) – Impozitarea porturilor din Belgia [C(2017)5174 final];
- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată;
- în consecință, anularea deciziei Comisiei Europene prin care s-a considerat drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă faptul că activitățile economice ale porturilor belgiene, și în special ale celor valone, nu sunt supuse impozitului pe profit;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă un motiv unic care este în esență identic sau similar cu cel invocat în cauza T-673/17, Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia.
